

απόλλυται. [ἀλλὰ] ἔστι τις ἀπόκροτος καὶ τραχυτέρα τοῦ δέοντος· ἀλλὰ γεωργηθεῖσα παραυτίκα γενναίους καρποὺς ἔξήνεγκε. ποῖα δὲ δένδρα οὐκ ὀλιγωρηθέντα μὲν στρεβλὰ φύεται καὶ ἄκαρπα καθίσταται, τυχόντα δ' ὁρθῆς παιδαγωγίας ἔγκαρπα 5 γίνεται καὶ τελεσφόρα; ποία δὲ σώματος ἴσχὺς οὐκ ἔξαμβλοῦται καὶ καταφθίνει δι? ἀμέλειαν καὶ τρυφὴν καὶ καχεξίαν; τίς δ' ἀσθενής φύσις οὐ τοῖς γυμνασαμένοις καὶ καταθλήσασι πλεῖστον εἰς ἴσχυν ἐπέδωκε; τίνες δ' ἵπποι καλῶς πωλοδαμηθέντες οὐκ εὔπειθεῖς ἐγένοντο τοῖς ἀναβάταις; τίνες δ' ἀδάμαστοι Ε μείναντες οὐ σκληραύχενες καὶ θυμοειδεῖς ἀπέβησαν; καὶ τί 11 δεῖ τἄλλα θαυμάζειν, ὅπου γε τῶν θηρίων τῶν ἀγριωτάτων δρῶμεν πολλὰ καὶ τιθασευόμενα καὶ χειροήθη γινόμενα τοῖς πόνοις; εὖ δὲ καὶ ὁ Θετταλὸς ἐρωτηθεὶς τίνες εἰσὶν οἱ ἡπιώτατοι Θετταλῶν, ἔφη ‘οἱ παυόμενοι πολεμεῖν’. καὶ τί δεῖ τὰ 15 πολλὰ λέγειν; καὶ γὰρ τὸ ἥθος *(ἔθος)* ἔστι πολυχρόνιον καὶ 3 τὰς ἥθικὰς ἀρετὰς ἔθικὰς ἃν τις λέγῃ, οὐκ ἃν τι πλημμελεῖν δόξειεν. ἐνὶ δὲ περὶ τούτων ἔτι παραδείγματι χρησάμενος ἀπαλλάξομαι τοῦ [ἔτι] περὶ αὐτῶν μηκύνειν. Λυκοῦργος γὰρ ὁ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτης δύο σκύλακας τῶν αὐτῶν γονέων 20 λαβὼν οὐδὲν δμοίως ἀλλήλοις ἤγαγεν, ἀλλὰ τὸν μὲν λίχνον ἀπέφηνε καὶ σινάμωδον, τὸν δὲ ἔξιχνεύειν καὶ θηρᾶν δυνατόν. εἶτα ποτε τῶν Λακεδαιμονίων εἰς ταῦτὸ συνειλεγμένων, ‘μεγάλη τοι φοπὴ πρὸς ἀρετῆς κτῆσίν ἔστιν, ἀνδρεῖς’ ἔφησε ‘Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἔθη καὶ παιδεῖαι καὶ διδασκαλίαι καὶ βίων Β ἀγωγαί, καὶ ἐγὼ ταῦτα ὑμῖν αὐτίκα δὴ μάλα ποιήσω φανερά’. 25 εἶτα προσαγαγὼν τοὺς σκύλακας διαφῆκε, καταθεὶς εἰς μέσον λοπάδα καὶ λαγωὸν κατευθὺν τῶν σκυλάκων. καὶ δὲ μὲν ἐπὶ τὸν λαγωὸν ἤξεν, δὲ δὲ ἐπὶ τὴν λοπάδα δῷμησε. τῶν δὲ Λακε-